

Skatteutskottets betänkande 2025/26:SkU6

Kompletteringar och förtydliganden i fråga om sanktioner vid skatteundandragande och bedrägerier

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens förslag till ändringar i skattebrottslagen och skatteförfarandelagen. Ändringarna innebär att undantaget för muntliga uppgifter tas bort när det gäller skattebrott, vårdslös skatteuppgift och skatteredovisningsbrott. Det innebär att även muntliga uppgifter kan leda till straffansvar enligt skattebrottslagen. Regeringen föreslår att muntliga uppgifter ska kunna ligga till grund för skattetillägg och att definitionen av begreppet oriktig uppgift ändras – detta för att tydliggöra att den som lämnar en uppgift om mervärdesskatt som avser en transaktion som ingick som ett led i ett mervärdesskattebedrägeri ska anses ha lämnat en oriktig uppgift om den som lämnade uppgiften kände till eller borde ha känt till detta.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 2026.

Behandlade förslag

Proposition 2025/26:43 Kompletteringar och förtydliganden i fråga om sanktioner vid skatteundandragande och bedrägerier.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut3

Redogörelse för ärendet4

 Ärendet och dess beredning.....4

 Bakgrund4

 Propositionens huvudsakliga innehåll4

Utskottets överväganden.....5

 Kompletteringar och förtydliganden i fråga om sanktioner vid
 skatteundandragande och bedrägerier.....5

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag.....10

 Propositionen10

Bilaga 2

Regeringens lagförslag 11

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Kompletteringar och förtydliganden i fråga om sanktioner vid skatteundandragande och bedrägerier

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69),
2. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Därmed bifaller riksdagen proposition 2025/26:43 punkterna 1 och 2.

Stockholm den 27 januari 2026

På skatteutskottets vägnar

Niklas Karlsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Niklas Karlsson (S), Eric Westroth (SD), Marie Olsson (S), Bo Broman (SD), Kalle Olsson (S), Ida Ekeröth Clausson (S), Mathias Tegnér (S), Adam Reuterskiöld (M), Ilona Szatmári Waldau (V), Jimmy Ståhl (SD), Annika Hirvonen (MP), Anders Ekegren (L), Erik Hellsborn (SD), Crister Carlsson (M), Ida Drougge (M), Anders Karlsson (C) och Hans Eklind (KD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2025/26:43 Kompletteringar och förtydliganden i fråga om sanktioner vid skatteundandragande och bedrägerier. Regeringens förslag till riksdagsbeslut framgår av bilaga 1. Regeringens lagförslag redovisas i bilaga 2. Det har inte väckts några följdmotioner med anledning av propositionen.

Bakgrund

Europeiska kommissionen anförde i en formell underrättelse till regeringen i februari 2022 att Sverige inte på ett korrekt sätt har genomfört vissa artiklar i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (SEFI-direktivet). I underrättelsen anför kommissionen bl.a. att Sverige har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.2 d i och iii i direktivet. Regeringen beslutade den 9 juni 2022 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att föreslå åtgärder för att förhindra bedrägerier och skatteundandragande på mervärdesskatteområdet. Utredaren fick även i uppdrag att i ett delbetänkande föreslå åtgärder med anledning av Europeiska kommissionens formella underrättelse om Sveriges genomförande av SEFI-direktivet. Utredningen, som tagit namnet Utredningen om åtgärder för att förhindra mervärdesskattebedrägerier, överlämnade den 31 augusti 2023 delbetänkandet Skyddet för EU:s finansiella intressen – Ändringar och kompletteringar i svensk rätt (SOU 2023:49) till Finansdepartementet.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Undantaget för muntliga uppgifter föreslås tas bort när det gäller skattebrott, vårdslös skatteuppgift och skatteredovisningsbrott. Det innebär att även muntliga uppgifter kan leda till straffansvar enligt skattebrottslagen (1971:69). Muntliga uppgifter föreslås kunna ligga till grund för skattetillägg. Vidare föreslås att definitionen av begreppet oriktig uppgift ändras – detta för att tydliggöra att den som lämnar en uppgift om mervärdesskatt som avser en transaktion som ingick som ett led i ett mervärdesskattebedrägeri ska anses ha lämnat en oriktig uppgift om den som lämnade uppgiften kände till eller borde ha känt till detta.

Bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 april 2026.

Utskottets överväganden

Kompletteringar och förtydliganden i fråga om sanktioner vid skatteundandragande och bedrägerier

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till ändringar i skattebrottslagen och skatteförfarandelagen.

Propositionen

Oriktiga uppgifter som lämnas muntligen

Regeringen föreslår att oriktiga uppgifter som lämnas muntligen ska kunna ligga till grund för skattebrott, vårdslös skatteuppgift och skatteredovisningsbrott. Oriktiga uppgifter som lämnats muntligen ska också kunna ligga till grund för skattetillägg. I skattebrottslagen ska även mindre ändringar av språklig natur göras för att modernisera äldre bestämmelser.

Skälen för regeringens förslag

Undantaget för muntliga uppgifter i skattebrottslagen bör tas bort

Artikel 3.2 d i SEFI-direktivet kräver att varje handling eller underlåtenhet som begåtts inom ramen för gränsöverskridande bedrägliga upplägg i fråga om användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument som rör mervärdesskatt som leder till en minskning av EU:s egna medel ska räknas som ett bedrägeri som riktar sig mot EU:s finansiella intressen. Direktivet kräver således att både muntliga och skriftliga uppgifter ska omfattas av straffansvaret. För att uppfylla direktivet i denna del krävs att även uttalanden, dvs. muntliga uppgifter, uttryckligen omfattas av regleringen av åtminstone sådana brott som enligt SEFI-direktivet avser bedrägerier som riktar sig mot EU:s finansiella intressen.

Några remissinstanser, bl.a. juridiska fakulteten vid Lunds universitet, juridiska institutionen på Handelshögskolan vid Göteborgs universitet, Näringslivets skattedelegation m.fl. och Sveriges advokatsamfund har ifrågasatt hur förslaget om att muntliga uppgifter ska kunna ligga till grund för skattebrott och skattetillägg förhåller sig till passivitetsrätten och oskuldspresumtionen.

Rätten att inte belasta sig själv är inte något generellt hinder mot att enskilda tvingas att – utanför ramen för ett straffrättsligt förfarande – lämna information om sin ekonomiska verksamhet, t.ex. som underlag för beräkning av skatt. Rätten att inte belasta sig själv kan nämligen inte ges den innebörden att den rättfärdigar ett agerande i syfte att undvika myndighetsgranskning (jfr

Europadomstolens beslut i Allen mot Förenade kungariket, no. 76574/01 och NJA 2021 s. 99).

Om en uppgiftsskyldighet som den enskilde åläggs hänger samman med ett pågående eller nära förestående straffrättsligt förfarande, hamnar dock saken i ett annat läge.

Med hänsyn till denna gränsdragning mellan uppgiftsskyldighet och rätten att inte belasta sig själv under ett pågående eller nära förestående straffrättsligt förfarande kan det inte uteslutas att det i enskilda situationer kan uppstå en kränkning av artikel 6 i Europakonventionen. Denna risk bedöms dock inte vara större för muntliga uppgifter än för skriftliga uppgifter. Skatteförandet är som utgångspunkt skriftligt och merparten av uppgifter som hämtas in är skriftliga, även inom ramen för en skattekontroll.

I svensk rätt finns skyddsmekanismer för att förhindra ett framtvingande av uppgifter som skulle kunna innebära en kränkning av rätten att inte belasta sig själv, såväl inom ramen för såväl en brottsutredning som en skatteutredning.

Att ta bort undantaget för muntliga uppgifter i 2 § skattebrottslagen (1971:69), förkortad SBL skulle enligt regeringen inte medföra en ökad risk för kränkning av rätten att inte lämna belastande uppgifter om sig själv.

För att fullgöra de förpliktelser om krav på kriminalisering som följer av artikel 3.2 d i SEFI-direktivet bör därför även muntliga uppgifter kunna omfattas av straffansvaret. Att oriktiga muntliga uppgifter generellt blir straffbara vid skattebrott bedöms inte heller medföra några större förändringar när det gäller vilka gärningar som kommer att leda till straffrättsliga åtgärder. Skattesystemet bygger på skriftlighet, och de uppgifter som ligger till grund för deklarationer, kontrolluppgifter och andra föreskrivna uppgifter ska i allt väsentligt lämnas skriftligen. Att uppgifter lämnas på annat sätt än muntligen är många gånger en förutsättning inte bara för att få ett säkert underlag om vilka uppgifter som lämnats utan även för att med säkerhet veta vem som lämnat uppgifterna. Utrymmet för att begå ett skattebrott enbart genom att lämna muntliga uppgifter torde alltså vara mycket begränsat.

SEFI-direktivet ställer endast krav i fråga om mervärdesskatt. Det saknas dock skäl att begränsa förslaget till att omfatta endast uppgifter som avser mervärdesskatt. Även muntliga uppgifter som lämnas om andra skatter och avgifter bör omfattas av det straffbara området. Det sätt på vilket uppgifter lämnas kan i annat fall riskera att skapa osäkerhet om vad som gäller i de fall en utredning omfattar t.ex. både inkomstskatt och mervärdesskatt. En enhetlig reglering i dessa avseenden är tydligare och mer förutsebar.

En följd av förslaget att undantaget för muntliga uppgifter tas bort i 2 § SBL är att muntliga uppgifter även kan ligga till grund för grovt skattebrott och skatteförseelse enligt 3 och 4 §§ SBL. Även i fråga om vårdslös skatteuppgift och skatteredovisningsbrott enligt 5 och 7 §§ SBL finns skäl att ta bort undantaget för muntliga uppgifter. Som en följd av detta kan muntliga uppgifter även ligga till grund för vårdslös skatteredovisning enligt 8 § SBL. Regeringen anser att det finns övervägande skäl för att göra motsvarande förändring för samtliga brott som regleras i skattebrottslagen. Att regleringen är enhetlig i

detta avseende förenklar rättstillämpningen och bidrar till att omfattningen av det straffbara området som helhet blir tydligare och mer förutsebar.

Undantaget för muntliga uppgifter tas bort när det gäller skattetillägg

SEFI-direktivet medför inte något krav på att oriktiga uppgifter som lämnas muntligen ska kunna utgöra grund för skattetillägg. Skattebrottslagens och skatteförarandelagens bestämmelser om skattetillägg är dock starkt sammankopplade. En enhetlig reglering av skattetillägg och straffansvar enligt skattebrottslagen innebär att reglerna blir enklare att tillämpa. Det är även en förutsättning för rättssäkerheten när det gäller tillämpningen av de olika sanktionssystemen.

På motsvarande sätt som när det gäller skattebrott bedöms förslaget inte medföra någon ökad risk för kränkning av rätten att inte belasta sig själv i ett skattetilläggsförfarande. Motsvarande överväganden som har gjorts i fråga om muntliga uppgifter när det gäller skattebrott gör sig gällande här. I Skatteverkets arbete med att utreda och besluta om skattetillägg ingår även en skyldighet att avgöra på vilket sätt information får hämtas in respektive användas samtidigt som rätten att inte belasta sig själv respekteras.

På motsvarande sätt som gäller för skattebrott kan det inte heller förväntas medföra någon särskild skillnad i den praktiska tillämpningen av när skattetillägg kan tas ut. Skatteförandet bygger i dag på att uppgifter i allt väsentligt lämnas skriftligen (genom elektronisk eller pappersbaserad kommunikation), och det är osannolikt att ett beslut om skattetillägg skulle baseras enbart på muntliga uppgifter.

Ändringen bör göras för samtliga skatter och avgifter för vilka skatteförarandelagen är tillämplig.

Begreppet oriktig uppgift bör förtydligas

Regeringen bedömer att det bör tydliggöras att den som lämnar korrekta uppgifter om mervärdesskatt i vissa fall och i bedrägligt syfte kan dömas för skattebrott och åläggas skattetillägg. Detta bör tydliggöras genom en komplettering av definitionen av vad som avses med begreppet oriktig uppgift i skatteförarandelagen.

Regeringen bedömer att det saknas behov av författningsändringar i skattebrottslagen för att tydliggöra att en i sig korrekt uppgift om mervärdesskatt som lämnas i bedrägligt syfte kan ligga till grund för skattebrott.

En uppgift om mervärdesskatt ska betraktas som en oriktig uppgift när den lämnas i bedrägligt syfte

Regeringen föreslår att en uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att en lämnad uppgift om mervärdesskatt avser en transaktion som ingick som ett led i ett undandragande av mervärdesskatt och den som lämnade uppgiften kände till eller borde ha känt till detta.

Skälen för regeringens förslag

Allmänna utgångspunkter

Ett förtydligande av begreppet oriktig uppgift bör formuleras på så sätt som tillgodoser SEFI-direktivets krav på att presentation av korrekta uppgifter om mervärdesskatt för att bedrägligen dölja en utebliven betalning eller otillbörligen skapad rätt till återbetalning av mervärdesskatt ska vara straffbelagd tillgodoses.

Vad som avses med korrekta uppgifter om mervärdesskatt

Regeringen bedömer att det inte är nödvändigt att i författning ställa krav på att uppgifterna är korrekta utan fokus bör vara att beskriva den situation att uppgifter om förvärv, även om de är verkliga, är att betrakta som oriktiga på grund av förekomsten av mervärdesskattebedrägeri i transaktionskedjan. Detta förutsätter att den uppgiftsskyldige är i ond tro.

EU-domstolen har funnit att det räcker att en beskattningsbar person har förvärvat varor eller tjänster samtidigt som han eller hon var i ond tro i fråga om att han eller hon genom förvärvet deltog i en transaktion som ingick i ett mervärdesskattebedrägeri för att den beskattningsbara personen ska anses ha deltagit i skattebedrägeriet (se Finanzamt M., C-596/21 och Finanzamt Wilmersdorf, C-108/20).

Om undandragande av mervärdesskatt

Vad som avses med skatteundandragande eller mervärdesskattebedrägeri finns inte tydligt uttryckt i lagstiftning eller praxis. Begreppen synes i EU-domstolens praxis användas synonymt för att beskriva de uppsåtliga handlingar som leder till att mervärdesskatt inte betalas eller felaktigt återbetalas.

Motsvarande uttryck bör användas vid förtydligande av begreppet oriktig uppgift.

Med begreppet undandragande av mervärdesskatt avses att en aktör i ett tidigare eller senare led genom ett bedrägligt förfarande inte har betalat skatt eller har skapat en rätt till återbetalning av skatt med för högt belopp. En utebliven betalning kan t.ex. uppstå tidigare i kedjan genom att en överlåtare inte avser att betala eller redovisa den utgående mervärdesskatt som är hänförlig till försäljningen. En otillbörligen skapad rätt till återbetalning avser normalt sett aktören i sista ledet i en karusellhandel där transaktionerna medför avdrag eller återbetalning av mervärdesskatt. Skatteundandragandet ska alltså, för att bestämmelsen ska bli tillämplig, vara en följd av att transaktionen varit ett led i ett mervärdesskattebedrägeri.

Syftet med SEFI-direktivets uttryck att ”dölja en utebliven betalning eller otillbörligen skapad rätt till återbetalning av mervärdesskatt” får anses uppnås genom en reglering som tydliggör den EU-praxis som bygger på att det saknas avdragsrätt eller rätt till undantag från skatteplikt om den beskattningsbara personen kände till eller borde ha känt till att en transaktion ingick som ett led i ett skatteundandragande eller mervärdesskattebedrägeri.

Önd tro bestäms utifrån objektiva kriterier

Bedömningen av om en beskattningsbar person kände till eller borde ha känt till att transaktionen ingick som ett led i ett undandragande av mervärdesskatt ska göras baserat på objektiva omständigheter (se Kittel och Recolta Recycling, C-439/04 och C-440/04).

Det är inte möjligt eller lämpligt att i detalj föreskriva vilka åtgärder som rimligen bör krävas av en näringsidkare för att denne ska anses vara i god tro i fråga om ett förvärv. Bedömningen får i stället göras från fall till fall och baserat på samtliga objektiva omständigheter.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringen föreslår att ändringarna i skattebrottslagen och skatteförfarandelagen träder i kraft den 1 april 2026. Enligt regeringens bedömning finns det inget behov av övergångsbestämmelser.

Utskottets ställningstagande

Det har inte väckts någon motion med anledning av propositionen. Utskottet anser att riksdagen av de skäl som anförs i propositionen bör anta regeringens lagförslag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2025/26:43 Kompletteringar och förtydliganden i fråga om sanktioner vid skatteundandragande och bedrägerier:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs¹ att 2, 4, 5, 7, 8, 10, 12 och 14 b–17 §§ skattebrottslagen (1971:69) ska ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*2 §²

Den som *på annat sätt än muntligen* uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till myndighet eller *låter bli* att till myndighet lämna deklaration, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till *honom* själv eller annan döms för skattebrott till fängelse i högst två år.

Den som uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till *en* myndighet eller *låter bli* att till *en* myndighet lämna deklaration, kontrolluppgift eller annan föreskriven uppgift och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till *personen* själv eller annan, döms för skattebrott till fängelse i högst två år.

4 §³

Om brott som avses i 2 § är att anse som grovt, döms för grovt skattebrott till fängelse, lägst sex månader och högst sex år.

Vid *bedömande* om brottet är grovt *skall* särskilt beaktas om det rört mycket betydande belopp, om gärningsmannen använt falska handlingar eller vilseledande bokföring eller om förfarandet ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning eller i annat fall varit av synnerligen farlig art.

Vid *bedömningen av* om brottet är grovt *ska det* särskilt beaktas om det rört mycket betydande belopp, om gärningsmannen använt falska handlingar eller vilseledande bokföring eller om förfarandet ingått som ett led i en brottslighet som utövats systematiskt eller i större omfattning eller i annat fall varit av synnerligen farlig art.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 1996:658.

³ Senaste lydelse 1996:658.

5 §⁴

Den som *på annat sätt än muntligen* av grov oaktsamhet lämnar oriktig uppgift till myndighet och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till *honom själv* eller annan döms för vårdslös skatteuppgift till böter eller fängelse i högst ett år.

Om gärningen med hänsyn till skattebeloppet och övriga omständigheter är av mindre allvarlig art, *skall* inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Den som av grov oaktsamhet lämnar oriktig uppgift till *en* myndighet och därigenom ger upphov till fara för att skatt undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till uppgiftslämnaren eller annan döms för vårdslös skatteuppgift till böter eller fängelse i högst ett år.

Om gärningen med hänsyn till skattebeloppet och övriga omständigheter är av mindre allvarlig art, *ska det* inte dömas till ansvar enligt första stycket.

7 §⁵

Den som, i annat fall än som avses i 2 §, *på annat sätt än muntligen* uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till

1. myndighet, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldigheten för *honom* eller annan att betala skatt,

2. någon som är skyldig att för honom innehålla skatt eller lämna kontrolluppgift eller motsvarande underrättelse, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldighetens fullgörande eller för skyldigheten för *honom* eller annan att betala skatt,

döms för skatteredovisningsbrott till böter eller fängelse i högst sex månader.

Detsamma gäller den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen *underlåter* att lämna en föreskriven uppgift angående sådant förhållande som anges i första stycket 1 eller 2 till någon som avses där. Detta gäller dock endast under förutsättning att uppgiften ska lämnas utan

Den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen lämnar oriktig uppgift till

1. *en* myndighet, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldigheten för uppgiftslämnaren eller annan att betala skatt,

2. någon som är skyldig att för *henne eller* honom innehålla skatt eller lämna kontrolluppgift eller motsvarande underrättelse, om uppgiften rör förhållande som har betydelse för skyldighetens fullgörande eller för skyldigheten för uppgiftslämnaren eller annan att betala skatt,

till böter eller fängelse i högst sex månader.

Detsamma gäller den som, i annat fall än som avses i 2 §, uppsåtligen *låter bli* att lämna en föreskriven uppgift angående sådant förhållande som anges i första stycket 1 eller 2 till någon som avses där. Detta gäller dock endast under förutsättning att uppgiften ska lämnas utan

⁴ Senaste lydelse 1996:658.

⁵ Senaste lydelse 2011:1247.

föreläggande eller *anmaning* och inte avser egen inkomstdeklaration.

I ringa fall ska inte dömas till ansvar enligt första eller andra stycket.

föreläggande eller *uppmaning* och inte avser egen inkomstdeklaration.

I ringa fall ska *det* inte dömas till ansvar enligt första eller andra stycket.

8 §⁶

Den som av grov oaktksamhet begår gärning som avses i 7 § första stycket 2 eller andra stycket döms för *vårdslös skatteredovisning* till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall *skall* inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Den som av grov oaktksamhet begår *en* gärning som avses i 7 § första stycket 2 eller andra stycket döms för *vårdslös skatteredovisning* till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall *ska det* inte dömas till ansvar enligt första stycket.

10 §⁷

Den som uppsåtligt eller av grov oaktksamhet åsidosätter bokförings-skyldighet eller sådan skyldighet att föra och bevara räkenskaper, som föreskrivs för vissa uppgiftsskyldiga och därigenom ger upphov till fara för att myndighets kontrollverksamhet vid beräkning eller uppbörd av skatt eller avgift allvarligt försvåras, döms för *försvårande av skattekontroll* till böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år.

I ringa fall *döms ej* till ansvar enligt första stycket.

I ringa fall *ska det inte dömas* till ansvar enligt första stycket.

12 §⁸

Den som på eget initiativ vidtar åtgärd som leder till att skatten kan påföras, tillgodoräknas eller återbetalas med rätt belopp, döms inte till ansvar enligt 2–8 §§.

Ansvar enligt 10 § inträder inte för den som på eget initiativ uppfyller skyldighet som där avses.

En vidtagen åtgärd enligt första stycket anses inte vara på eget initiativ om

1. Skatteverket har informerat om att *verket* ska genomföra en generell kontroll,

2. åtgärden har en koppling till den generella kontrollen, och

3. åtgärden vidtas först två månader efter utgången av den månad då Skatteverket informerade om den generella kontrollen.

1. Skatteverket har informerat om att *myndigheten* ska genomföra en generell kontroll,

⁶ Senare lydelse 1996:658.

⁷ Senaste lydelse 1996:658.

⁸ Senaste lydelse 2018:564.

14 b §⁹

En ansökan enligt 14 a § *skall* ha kommit in till tingsrätten före utgången av den tid som begärs förlängd.

Har ansökningen getts in i rätt tid, bortfaller möjligheten att *ådöma* påföljd för brottet tidigast när beslut på grund av ansökningen *föreligger*. Om ansökningen inte bifalls, *skall* i fråga om möjligheten att *ådöma* påföljd *så* anses som om någon ansökan inte har gjorts.

En ansökan enligt 14 a § *ska* ha kommit in till tingsrätten före utgången av den tid som begärs förlängd.

Har ansökningen getts in i rätt tid, bortfaller möjligheten att *döma ut* påföljd för brottet tidigast när beslut på grund av ansökningen *har fattats*. Om ansökningen inte bifalls, *ska det* i fråga om möjligheten att *döma ut* påföljd anses som om någon ansökan inte har gjorts.

14 c §¹⁰

Tingsrättens handläggning av mål enligt 14 a § är skriftlig. I handläggningen får *ingå* muntlig förhandling när det kan antas vara till fördel för utredningen. Den misstänkte och *hans* försvarare *skall* beredas tillfälle att yttra sig över åklagarens ansökan om så kan ske.

Beslut varigenom en domstol lämnat en ansökan enligt 14 a § utan bifall får inte överklagas. Beslut av tingsrätt att medge förlängning enligt 14 a § får överklagas. Överklagandet *skall* ha kommit in inom två veckor från den dag då den misstänkte, på sätt som gäller för delgivning av stämning i brottmål, delgavs beslutet.

I övrigt *skall* vad som är föreskrivet i rättegångsbalken *rörande* brottmål gälla i tillämpliga delar.

Tingsrättens handläggning av mål enligt 14 a § är skriftlig. I handläggningen får muntlig förhandling *ingå* när det kan antas vara till fördel för utredningen. Den misstänkte och *dennes* försvarare *ska* beredas tillfälle att yttra sig över åklagarens ansökan om så kan ske.

Beslut varigenom en domstol lämnat en ansökan enligt 14 a § utan bifall får inte överklagas. Beslut av tingsrätt att medge förlängning enligt 14 a § får överklagas. Överklagandet *ska* ha kommit in inom två veckor från den dag då den misstänkte, på sätt som gäller för delgivning av stämning i brottmål, delgavs beslutet.

I övrigt *ska* vad som är föreskrivet i rättegångsbalken *om* brottmål gälla i tillämpliga delar.

15 §¹¹

Har ett mål om brott enligt denna lag samband med en fråga om skatt eller avgift som *är anhängig* vid en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet, får hand-

Har ett mål om brott enligt denna lag samband med en fråga om skatt eller avgift som *handläggs* vid en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet, får hand-

⁹ Senaste lydelse 1985:105.

¹⁰ Senaste lydelse 1996:658.

¹¹ Senaste lydelse 1985:416.

läggningen av brottmålet vila i avvaktan på utgången i skatte- eller avgiftsfrågan endast om det är av avgörande betydelse för prövningen av målet att den frågan avgörs först.

I mål som avses i första stycket *skall* rätten samråda med förvaltningsdomstolen eller förvaltningsmyndigheten *rörande* målets handläggning, om det inte är obehövligt.

läggningen av brottmålet vila i avvaktan på utgången i skatte- eller avgiftsfrågan endast om det är av avgörande betydelse för prövningen av målet att den frågan avgörs först.

I mål som avses i första stycket *ska* rätten samråda med förvaltningsdomstolen eller förvaltningsmyndigheten *om* målets handläggning, om det inte är obehövligt.

16 §¹²

En fråga om skatt eller avgift som *är anhängig* vid en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet *skall* där handläggas med förtur, om handläggningens resultat är av väsentlig betydelse för en förundersökning *angående* brott enligt denna lag eller ett åtal för sådant brott.

Åklagaren *skall* se till att den domstol eller myndighet som avses i första stycket underrättas om sådana omständigheter som kan vara av betydelse för frågan om förtursbehandling.

En fråga om skatt eller avgift som *handläggs* vid en förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet *ska* handläggas med förtur, om handläggningens resultat är av väsentlig betydelse för en förundersökning *om* brott enligt denna lag eller ett åtal för sådant brott.

Åklagaren *ska* se till att den domstol eller myndighet som avses i första stycket underrättas om sådana omständigheter som kan vara av betydelse för frågan om förtursbehandling.

17 §¹³

Förvaltningsmyndigheter som handlägger frågor om skatter eller avgifter *skall* göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att brott enligt denna lag har begåtts. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd enligt denna lag eller om anmälan av annat skäl inte behövs. Skatteverket får fullgöra anmälningsskyldigheten till enhet inom *verket* som *skall* medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet föranleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna

Förvaltningsmyndigheter som handlägger frågor om skatter eller avgifter *ska* göra anmälan till åklagaren så snart det finns anledning att anta att brott enligt denna lag har begåtts. Detta gäller dock inte om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd enligt denna lag eller om anmälan av annat skäl inte behövs. Skatteverket får fullgöra anmälningsskyldigheten till enhet inom *myndigheten* som *ska* medverka vid brottsutredning, om det inte finns skäl att anta att brottet föranleder annan påföljd än böter och den misstänkte kan antas erkänna

¹² Senaste lydelse 1983:460.

¹³ Senaste lydelse 2003:682.

gärningen. Detta gäller dock endast gärningen. Detta gäller dock endast om den misstänkte fyllt tjugoett år. om den misstänkte fyllt tjugoett år.

Har i lag eller förordning meddelats bestämmelse som avviker från föreskrifterna i första stycket gäller den bestämmelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2 Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Häriigenom föreskrivs¹ att 49 kap. 4 och 5 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

49 kap.

4 §

Skattetillägg ska tas ut av den som på något annat sätt än muntligen

1. under förfarandet har lämnat en oriktig uppgift till ledning för egen beskattning, eller

2. har lämnat en oriktig uppgift i ett mål om egen beskattning.

Skattetillägg enligt första stycket 2 får dock tas ut bara om uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

5 §

En uppgift ska anses vara oriktig om det klart framgår att

1. en lämnad uppgift är felaktig, eller

2. en uppgift som ska lämnas till ledning för beskattningen har utelämnats.

1. en lämnad uppgift är felaktig,
2. en uppgift som ska lämnas till ledning för beskattningen har utelämnats, eller

3. en lämnad uppgift om mervärdesskatt avser en transaktion som ingick som ett led i ett undandragande av mervärdesskatt och den som lämnade uppgiften kände till eller borde ha känt till detta.

En uppgift ska dock inte anses vara oriktig om

1. uppgiften tillsammans med övriga uppgifter som har lämnats eller godkänts utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut, eller

2. uppgiften uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen, i den ursprungliga lydelsen.